

Hørings svar fra LO's repræsentanter i LBR Varde.

Idet vi kvitterer for samarbejdet op til den forelagte plans tilblivelse, vil vi hermed give planudkastet et par kommentarer med på vejen.

De beskæftigelsespolitiske udfordringer som vi ser dem

Det er ved tidligere lejligheder blevet slået fast, at arbejdsstyrkens kvalifikationer i vid udstrækning matcher tidligere tiders lavteknologisk industriefterspørgsel – og ikke den aktuelle eller kommende efterspørgsel.

Der vil således i den nære fremtid – ifølge Beskæftigelsesregionen – meget nemt kunne opstå store mangelsituationer indenfor en vifte af brancher.

Beskæftigelsesregionen fremhæver byggeriet som eksempel men flere brancher er ”på banen” eksempelvis hele energisektoren (primært centreret omkring offshore olie, gas og vind).

Tager man de eksisterende prognoser til efterretning, vil end ikke en opnåelse af målet om, at 95% af en ungdomsårgang skal have en erhvervskompetencegivende uddannelse, kunne løse efterspørgselsproblemet, som det er beskrevet!!

Der vil ganske enkelt ikke være nok unge!

Vi ved af erfaring, at virksomhederne henter den fornødne arbejdskraft med de efterspurgte kvalifikationer, hvor den er tilgængelig – eksempelvis i udlandet!

Vi vil derfor advare mod en situation, hvor virksomhedernes efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft dækkes af importeret arbejdskraft, mens Jobcenteret og Kommunen ihærdigt forsøger at skubbe ikke-kvalificeret arbejdskraft ind på virksomhederne.

En sådan situation vil være til stor skade for lokale virksomheder og ikke mindst for de arbejdsløse borgere/medlemmer, som ved ”rettidig omhu” og en relevant kvalificerende indsats kunne have fået et arbejde på ordinære vilkår.

Det er ligeledes tidligere slået fast, at arbejdsstyrken skrumper i en grad, så vi indenfor en overskuelig fremtid vil mangle ”cpr. numre” på arbejdsmarkedet! I givet fald et meget stort problem for Varde kommune.

Varde kommuner har ikke den store indflydelse på befolkningsdemografien i området, ej heller har kommunerne den store indflydelse på den generelle tilbagetrækning fra Arbejdsmarkedet.

MEN i forbindelse med krisen og de skærpede krav til og mindre muligheder for de arbejdsløse borgere/medlemmer har vi kunnet iagttage en større tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, end demografien betinger. Et problem i sig selv, som de ansvarlige for indsatsen bør forholde sig til, og sikre en indsats, der ikke ”jager” mulige ”selvforsørgere” væk fra arbejdsmarkedet!

Som 3. fokus vil vi nævne misforholdet mellem en 2 årig dagpengeperiode og et ”4-årigt” aktiveringssystem. Vi anerkender, at der er tale om et misforhold, som generelt bør løses af lovgiver. Men indtil dette sker, vil det være Jobcentre og kommunernes opgave at sikre, at ingen ”falder ud over kanten” p.g.a. manglende hjælp og tilbud.

Alt andet lige er det disse hovedudfordringer, man på politisk niveau skal forholde sig til, når indsatsen skal prioriteres og dimensioneres.

De konkrete ministerfastsatte indsatser

Flere unge skal have en uddannelse:

Alt for mange unge får ikke en uddannelse, og alt for mange nyuddannede unge får ikke et arbejde!

Uuddannede unge (uddannelsesparate) skal have OG får uddannelsespålæg.

Ikke uddannelsesparate er/skal være i aktivitet næsten fra starten af tilmelding!

UU skal vejlede de unge, men de unge har ingen vejledningspligt!

Mange af de unge i målgruppen kan "spottes allerede i folkeskolen evt. også i det sociale og for den sags skyld i sundhedssystemet.

Og endelig fik vi – i forbindelse med krisen – en ny beskæftigelsespolitisk udfordring. De nyuddannede unge, som ikke kan finde det første job!

Vi konstaterer og kvitterer for et meget stort politisk fokus i Varde Kommune på hele ungegruppen.

Bedre og mere helhedsorienteret hjælp til ledige på kanten af arbejdsmarkedet – færre på førtidspension.

Rigtig mange er blevet førtidspensioneret – i Varde en større andel end sammenlignelige kommuner.

Sygedagpengeområdet er stadig en stor udfordring, men noget tyder på, at man har fat i den "lange ende".

Man er i gang med at implementere en pensions- og fleksjobreform, der i sin grundstruktur er skabt til at begrænse tilgangen til såvel førtidspension som til fleksjob. Reformen vil helt sikkert gøre sit til at dæmpe tilgangen voldsomt, og den store udfordring hviler nu på kommunens skuldre i form af meget specifikke krav til sagsbehandling!

Vi har fået en kontanthjælpsreform som ligeledes er ret så omfattende.

Set i dette lys har vi ikke yderligere bemærkninger.

Langtidsledigheden skal bekæmpes.

Der må gøres en særlig forebyggende indsats (Ikke mindst set i lyset af dagpengereformen). Vi vil derfor kvittere for det i planen fint beskrevne fokus på en tidlig "screening", m.h.p. at "fange risikogrupper"

Fokus på 6 ugers selvvalgt uddannelse bør imidlertid udvides med Jobcenterets mulighed for forlængelse. Dertil kommer muligheden for arbejdsgivererklærings-baseret uddannelse efteruddannelse!

OBS: Al aktivering bør læne sig op ad virksomhedernes efterspørgsel og markedets behov!

En tættere kontakt og styrket dialog med de lokale virksomheder.

Når krisen slipper sit tag, og virksomhedernes efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft stiger, er det af afgørende betydning at undgå situationer, hvor virksomhederne mener at "have opslået ledige stillinger" men ikke mener at have fået et rimeligt antal ansøgere.

Jobcenteret bør derfor sikre en meget høj grad af synlighed overfor virksomhederne, således at flertallet ikke er i tvivl om Jobnet's fortræffeligheder, og ej heller er i tvivl om at jobcenteret, A-kasserne og de faglige organisationer i samarbejde vil deltage, følge op og sikre en hurtig og succesfuld rekruttering.

Målet må være, dels at virksomhederne får den arbejdskraft med de kvalifikationer, de efterspørger, dels at virksomhederne tager et vist ansvar især i forhold til minister mål 1 og 3.

I den sammenhæng er det strategisk vigtigt, at virksomhedskontakten i vid udstrækning målrettes områder med "mangel på arbejdskraft" og/eller områder med "gode beskæftigelsesmuligheder".

Afsluttende

Mikset mellem borgerservice og iveren efter jagten på effekt.

Vi har senest i forbindelse med implementeringen af dagpengereformen og Akutpakkerne oplevet at en gruppe borgere (ikke voldsom stor, men dog stor nok til at udgøre et problem) helt melder sig ud af arbejdsstyrken og dermed trækker sig fra deltagelse på arbejdsmarkedet. De berørte finder tilsyneladende anden forsørgelse og bliver selvforsørgere. Det eneste, vi ved om denne gruppe, er at borgerne i gruppen aldrig vender tilbage som deltagere på arbejdsmarkedet!

I en situation, hvor vi ifølge prognoserne om få år kommer til at mangle aktive cpr. numre på arbejdsmarkedet, bør det være et fokusområde i sig selv at undgå ovenfor beskrevne "frastødning".

Det er derfor vigtigt hele tiden at holde øje med sit etiske regnskab, og at politikerne løbende følger op på dette.

Målet for indsatsen må og skal være beskæftigelse eller uddannelse. I nødsituationer pension (gerne med et tilknyttet løntilskudsjob) eller fleksjob. MEN aldrig "frastødning" af borgere, der bare får nok "af systemet"! De vender aldrig tilbage til den aktive skare – en skare som i forvejen skrumper!